

[Mølgaard.]

det nytter noget som helst at hælde nogle flere mønter eller vand i dette bundløse kar.

Dernæst om de forudsætninger, man byggede på. Jeg har forstået, at man i sin tid, da man lavede boligsikringsloven, stillede nogle tabeller op og konstaterede, at en familie med en årsindtægt på 60.000 kr. og med to børn og en husleje på 900 kr. om måneden skulle have så og så meget i boligsikringsydelse. En anden familie med nogle andre talstørrelser skulle have så og så meget. Der er intet ændret i disse vilkår, det er fortsat sådan, at den og den familie skal have så og så store beløb. Det troede jeg egentlig var det væsentlige for forligspartierne, det troede jeg egentlig var det, der var formålet, at sikre en konkret familie med de og de økonomiske omstændigheder så og så meget i tilskud.

Nu viser det sig, at det væsentlige absolut ikke er hensynet til den enkelte familie i den og den situation, men at staten pumper så og så mange millioner kroner ud, og kommer den ikke af med så mange millioner kroner, er der rigtignok noget galt, så må vi ændre på forliget.

I en tid, hvor alle erkender, at der må spares på ressourcerne — også statens — hvor alle erkender dette, nogle måske kun hveranden dag, men hvor alle dog synes at have en vis erkendelse af det, skal man med djævelens vold og magt sikre, at boligsikringsydelserne bringes op på det niveau, som de har haft tidligere.

Vi kan ikke medvirke dertil. Vi kan ikke medvirke dertil, fordi disse statsudgifter kapitaliseres.

Må jeg om DKPs forslag sige, at den skavank lider det forslag også af. Men bortset fra den skavank må jeg bemærke, at der i nogle af bestræbelserne i DKPs forslag er nogle retninger, som vi ser med betydelig større sympati på, end vi ser på de principper, der er nedfældet i den nuværende boligsikringslov. Det er noget med, at man anlægger mere socialt betingede grundlag for vurdering af, hvor meget der skal ydes i boligsikring, end den nuværende boligsikringslov rummer, og en sådan retningsdrejning vil vi gerne være med til at se nøjere på.

Boligministeren (Johan Philipsen):

Må jeg ikke allerførst gøre det ganske

klart, at den vedtagne boligsikringslov med ikrafttræden 1. oktober i år ikke var en del af boligforliget, men at der er nogle partier, der under udvalgsbehandlingen er blevet enige om at stemme for loven i den udformning, den fik efter anden behandling, og det er en ganske normal fremgangsmåde.

Så vil jeg sige til hr. Mølgaard, der siger, at boligsikringens størrelse får en virkning på huslejernes størrelse, og den kan kapitaliseres osv., at den overvejende del af det samlede boligsikringsbeløb udbetales jo til lejere, der bor i mange almennyttige selskabers byggeri. Ud over det ved hr. Mølgaard jo ganske udmærket, at det, der adskiller dette lovforslag fra den lov, der er gældende i øjeblikket, er, at vi, i det omfang det er os muligt, har forsøgt at få nogle bestemmelser ind, der skulle hindre misbrug, hindre, at huslejerne blev større end nødvendigt, og dermed også hindre, at de blev kapitaliseret. Så jeg har altså for så vidt kun ét ønske, nemlig at dette lovforslag kan få en så hurtig behandling som gørligt. Det er korrekt, når det er blevet sagt fra forskellige sider, at det er de ændrede forudsætninger for lovens vedtagelse, der er den direkte anledning til forslaget fremsættelse.

I anledning af de udtalelser, der i øvrigt er fremkommet om betænkeligheden ved merudgift osv., vil jeg sige: jeg har på regeringens vegne fremsat et forslag til boligsikring med en skønnet merudgift på ca. 620 mill. kr. med det forbehold, at dette tal kunne være 50 mill. kr. større og 50 mill. kr. mindre, og jeg står stadig bag ved disse forudsætninger, som jeg har bedt partierne om at tage stilling til. Det er for så vidt rigtigt, når hr. Henning Philipsen siger, at det, der er formålet med dette lovforslag, er at udnytte det antal millioner kroner bedst muligt til dem, der har mest behov derfor — det være også henvendt til fru Kirsten Jacobsen. Dette er for så vidt en transbestemt lov, fordi vi ved de bestemmelser, vi stiller op, gør forsøg på at lave nogle skalaer, så pengene går til dem, der har sværest ved at betale huslejerne.

Må jeg så til sidst i anledning af de mange og undertiden let diffuse udtalelser om pristalsreguleringen sige: vi har i denne lov en pristalsregulering, der gælder næsten på det samlede lønområde, hvor der i pristallet er indeholdt ca. 15 pct. boligudgifter, og når